

המלחמה הנגלית לעין וזו הנסתרת

שבת אחר הצהריים

קראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: מתי 11:12, 12:11; התגלות 5:5; מתי 29-25:12; ישעיה 1:27; מתי 12-1:11; עברים 2:14.

פסוק לשינון: "ומימי יוֹחֵן הַמַּטְבִּיל וְעַד עֵתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם פּוֹרְצַת וְהַפּוֹרְצִים אוֹחֲזִים בָּהּ" מתי 12:11.

בכל יום אנו מקבלים החלטות חשובות בנוגע לסגנון החיים, מערכות יחסים, קריירות, סדרי עדיפויות, נופש וחברים. על-מנת לדעת את המשמעות של בחירות אלו אנו צריכים להבין מה השלכותיהן באמת. צריך להביט אל מאחורי הקלעים כפי שנקרא, ולראות את הנסתרות, שהרי המקרא מלמד שיש מציאות שאינה נראית בגלוי ובאופן גִּשְׁמִי המשפיעה עמוקות על מה שנראה כנגד עינינו. אנו חיים בעידן שמבחינה מדעית לא צריך להיות לנו קשה להאמין במציאויות שאינן נראות. כבר שמענו ולמדנו מקצת אודות הרנטגן, גלי רדיו, ותקשורת אלחוטית ונוכל להאמין במה שאיננו מסוגלים לראות. במו עינינו. תוך כדי כל שיחת טלפון אלחוטית וכל שידור לוויין שבו אנו צופים, אנו מקבלים את המציאות הלא נראית שנותנת לנו את חווית השמיעה והראייה אמיתיים כשם שהם. העימות הגדול בין המשיח והשטן מהווים את הרקע הבלתי נראה לעולם שאותו אנו חווים מדי יום ביומו.

השבוע נבחן מספר פסוקים מספר מתי ואחרים שיעזרו לנו לחשוף את הכוחות הבלתי נראים והדרך שבה הם משפיעים על חיינו ובחירותינו כאן.

מתי 11,12: 11

המקרא הוא דבר האלוהים, ובו מתבהרת תוכנית הגאולה. אף על פי כן קיימים במקרא פסוקים הקשים להבנה. ולמרות כל זאת אין להתפלא על כך. שהרי כמעט בכל היבט של החיים הטבעיים או נוכחים בתעלומות שקשות להבנה. על אחת כמה וכמה פסוקים בדבר ה' החושפים לעינינו אמיתות רוחניות ועל טבעיות.

אלן ג'י ווייט הסבירה את הרעיון הזה כך: "צורות החיים שלמראית עין הן הפשוטות ביותר, מציגות בפנינו בעיות שאפילו החכמים שבהוגי הדעות אינם מסוגלים לפתור. בכל מקום מצויים פלאים שהם מעבר לידע ולהבנה שלנו. האם עלינו להיות מופתעים מכך שגם העולם הרוחני גדוש תעלומות שנבצרו ונשגבו מבינתנו? הקושי קיים בשל חולשת המוח האנושי וצרות אופקיו בלבד. הקב"ה העניק לנו שפע של ראיות בכתבי הקודש לגבי המקור והאופי האלוהי של התעלומות הללו, ואל לנו להטיל ספק בדברו משום שאיננו יכולים להבין לאשורן את כל התעלומות של יד השגחתו." ("הדרך אל משיח", עמ' 81).

לדוגמה, אחד הקטעים המאתגרים ביותר בכתבי הקודש נמצא במתי פרק יא' פס' 11 - 12. אָמֵן. אֹמֵר אֲנִי לָכֶם, לֹא קֵם בִּילֹדֵי אִשָּׁה גְדוֹל מִיוֹחֵן הַמַּטְבִּיל, אֲךָ הַקָּטָן בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם גְּדוֹל מִמֶּנּוּ. וּמִימֵי יוֹחֵן הַמַּטְבִּיל וְעַד עַתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם פּוֹרְצָת וְהַפּוֹרְצִים אוֹחֲזִים בָּהּ."

קיראו את הפסוקים הללו שוב. מה מובן בהם? מה אינו כל-כך ברור? _____

בתרגום אחר של פסוק 12 נמצא: "מימיו של יוחנן המטביל ועד עתה, המלכות מהשמיים התקדמה תוך בכוח, ואנשים אלימים תוקפים אותה." (הגירסא הבינלאומית הסטנדרטית ISV). בגירסא אחרת כתוב: "ומשיוחנן המטביל החל להטיף ועד עתה, התקדמה מלכות האלוהים בכוח, ואנשים אלימים תוקפים אותה" (הגירסא החיה החדשה NLT).

מה מבקש ישוע לומר לנו כאן? איזה דברים גם בחיים החילוניים עדיין בגדר תעלומה? האם אנו חדלים להאמין שהשמש קיימת משום המסתוריות שבה? מדוע אם כן שנחדל להאמין בעוסקנו בשאלות בעניין הדת ודבר האלוהים? _____

גבולות החושך

לאורך כל הדורות התחבטו תלמידי כתבי הקודש במשמעות של הפסוק הזה - מתי 11: 12, משום שהמילים המתארות את המלכות ואת האנשים עליהם מדובר ניתנים להבנה באופן שלילי או חיובי. פועל המילה היוונית בִּיאָזוֹמָאי ניתן לפירוש כהתקדמות בכוח או סובל אלימות. והמילה בִּיאָסְטִס יכולה להתפרש כאנשים המשתמשים בכוח, אנשים כמהים - להוטים אחר דבר או אנשים אלימים. אם כן האם סובלת מלכות השמיים הצנועה והכנועה אלימות, האם תוקפים אותה אנשים אלימים? או האם מתקדמת מלכות השמיים למרות כל התנגדות, מתקדמת באופן חיובי והגיבורים הכובשים אותה הם בעצם חסידיו של ישוע? האם זה אפשרי לחסידיו של ישוע להיות אגרסיביים ואפילו תקיפים במרדפם אחר המלכות?

קיראו את הקטעים הבאים. איזה אור הם שופכים על השאלה שנשאלה לעיל?

מתי 10: 34

התגלות 5: 5

מיכה 2: 13

ישנם הטוענים שהתרגום הסביר ביותר למתי 11: 12 הוא לשייך את השימוש הנפוץ ביותר של המילה היוונית BIAZOMAI בדרך כלל בקונוטציה חיובית BIASTES בדרך כלל שלילית ולהוציא מכך את התרגום המילולי הבא: 'מלכות האלוהים מתקדמת בעוז עם "כוח קדוש ואנרגיה נהדרת שדחקה לצד את גבולות החושך וכל עוד זה מתרחש אנשים אלימים וטורפים ניסו לבזוז ולשסות אותה" (די. איי. קֶרְסוֹן, "פרשנות כתבי הקודש, ביאורים עם הגירסא הבינלאומית החדשה: ספר מתי". גֶרְנֶדֶ קֶפִיד : זוֹנְדֶרְבֶן, 1995, עמ' 266, 267).

עושה רושם שפרשנות זו אמתית וקבילה לגבי כל בשורת מתי. למעשה פרשנות זו מגלה גם את התמונה הגדולה, זו המעידה על מאבק הכוח שבין האור והחושך, בין המשיח ובין השטן, נושא מרכזי בתנ"ך כולו אלא שנעשה מוחשי ומפורש בברית החדשה במיוחד. אכן יש מלחמה, גלויה ונסתרת שבה כולנו מעורבים וכולנו בוחרים בצד מסויים ובה כולנו מתנסים מדי יום ביומו מבלי להתחשב בכמה שאנו מבינים אם לאו במה שקורה כאן. זוהי המציאות שבחיים במרכז העימות הגדול.

השקפת עולם של לוחמה

תהיה אשר תהיה משמעות הפסוק במתי 12: 11, כפי שראינו אתמול זה עוזר לנו לגלות את מציאות העימות הגדול. הפסוק מתאר מאבק, קַבְּבוֹת, שלפי מה שלמדנו מקטעים אחרים במקרא מתקיימים בין המשיח והשטן.

מה באים ללמד אותנו הפסוקים הבאים?

מתי 29-25:12

ישעיה 1:27

יוחנן 19:5

רומיים 20:16

בראשית 19-14:3

אפסיים 2:2 ; 13-10:6

אלו רק מבחר קטן מקרב פסוקים רבים בתנ"ך וגם בברית החדשה שכונו על-ידי תיאולוג שאינו אדבנטיסטי - 'השקפת עולם של לוחמה', הרעיון שיש קרב המתחולל בין הכוחות העל-טבעיים ביקום, לוחמה שבה כל אחד מאיתנו מעורב בצורה מסויימת. אין זה רעיון חדש בקרב אדבנטיסטים שומרי שבת. הרעיון הזה הוא חלק מהתיאולוגיה שך הקהילה כבר מימיה החלוציים; אכן, חלוצי הקהילה החזיקו ברעיון הזה עוד לפני שהוחלט להקים את מוסד הקהילה ועוד לפני שאורגנה רשמית.

כיצד מתגלה לך מציאות המאבק בחיידך? כיצד היא מתבטאת בהחלטות שעליך לגבש ובפיתויים העומדים בפניך? כיצד יכולה הבנת מציאות המאבק הזה להוות מרכיב ועזרה בתהליך קבלת החלטות נכונות ונבונות ולעמוד איתנה ובהצלחה כנגד פיתויים?

כשהקרב הופך לנבזי

כפי שכבר נוכחנו לראות, מילותיו של ישוע במתי 11: 12 על עומקו, מעידות על-כך שְקוֹם מלכות האלוהים חייב להיות כרוך במאבק ואפילו במלחמה. אנו מבינים שקרב זה הוא העימות הגדול שהשתולל אז ושעדיין מתרחש. עד ההשמדה המוחלטת של החטא, של השטן והאובדים. ולעיתים הוא יכול להיות, ואומנם הוא - קשה במיוחד. נוכל לראות שמציאות העימות הגדול והנורא בהקשר למה שישוע עצמו אמר במתי 11: 12. **קיראו את מתי 11:1-12. כיצד מתגלה העימות הגדול ברמות השונות. כיצד עוזרת לנו ההבנה של העימות הגדול להסביר את שקורה בקטע זה?**

מי אתם חושבים שנתן את ההשראה למנהיגים לכלוא את יוחנן? תוכניתו של השטן הייתה לא רק לעצור ולהפסיק את פועלו של יוחנן אלא גם להטיל ספק באמונתו בישוע. אחרי הכל אם גורלו של זה שבא להודיע על בואו של המשיח כזה הוא אז איזו תקווה קיימת לישוע עצמו? ואין ספק שהשטן גרם גם לחסידיו של ישוע לתמוה ולשאול את עצמם את השאלה: אם ישוע מנצרת זה יכול לעשות כל-כך הרבה דברים נפלאים ויש לו סמכות גדולה כל-כך, מדוע הוא מרשה שאדם כה נאמן וטוב כמו יוחנן, בן דודתו, להנמק בכלא? מי לדעתכם החדיר ספקות ושאלות לליבו של יוחנן? מדוע אני כאן? מדוע אין ישוע משחרר אותי? יוחנן שאל: **"אתה הוא אֲשֶׁר נֹעֵד לְבֹא, או נְחַפֵּה לְאַחַר?"** (מתי 3: 11). זהו יוחנן שהטביל את ישוע, זוכרים? הוא ש"רָאָה אֶת רוּחַ אֱלֹהִים יֹרְדָת פְּיוֹנָה וּבָאָה עָלָיו" (מתי 3: 16). הוא זה ששמע **"קול מן השמים אומר: 'זֶה בְּנֵי אֱהוֹבֵי אֲשֶׁר בּוֹ חֶפְצָתִי'"** (מתי 3: 17). אך למרות שהוא היה עד לכל אשר התרחש, נתמלא ליבו ספקות, ומצבו של הלך והתדרדר בכלא הטחוב מה שהוביל לספקות נוספות (מארק 6: 25-28).

אם ישנו משהו שגורם לכם לספק ברגע זה, במה תוכל להתמקד, על מה תוכל לחשוב ולהתפלל שיסיר את הספקות ויעזור לכם לממש את הסיבות הנפלאות לביטחונכם בטובו של אלוהים?

מקרה אבוד

לאורך כל ההיסטוריה, נקלעו בני אנוש למלחמות. משהו בטבע האנושי גורם לקבוצה אחת לרצות לבזוז להרוס ולהשמיד את הקבוצה מנגד. בספר על בְּרִטְנָדְ רַאסֶל, אביה של קְתֵרִין טַאָיִט היא כתבה על הדאגה שהעסיקה את מוחו בגלל השמחה ברחובות אנגליה לשמע הסבירות של מלחמה עם גרמניה. "הוא גדל עם אופטימיות ויקטוריאנית מתפתחת, עם אמון בכך שבעוד זמן ילך העולם כולו בעקבותיה של אנגליה, מתרבות ברוטלית אכזרית למדינה מתורבת ונאורה בעלת אוטונומיה. ולפתע פתאום הוא הבין את האמת לנוכח בני ארצו חוגגים ורוקדים ברחובות לשמע הסיכויים שבהשמדת אלפי אנשים, בני אדם אחים הדוברים בשפה הגרמנית". 'אבי, ברטרנד ראסל' עמ' 45. (אנגליה: הוצאת טואמס, 1997). סנטימנטים אלו היו לאורך כל ההיסטוריה מנת חלקם של רבים אחרים כמו ברטרנד ראסל, כך מתגלה מציאות הטבע האנושי באופיו הטרגי העקבי. במרבית המלחמות שאירעו לא נודעה תוצאתם מראש. אלו שהשתתפו במערכות לא ידעו אם ידם תהיה על העליונה אם לאו. בהשקפת העולם של לוחמה מתמדת ביקום, ישנו יתרון אחד: אנו יודעים מראש מי ניצח. המשיח ניצח ניצחון מכריע ומוחלט עבורנו. לאחר קורבן המשיח לא נשאר שום ספק אודות המנצח ומי רשאי להשתתף בפירות הניצחון הזה. עילתו של השטן באמת מקרה אבוד היא.

מה מלמדים הקטעים הבאים על תוצאות העימות הגדול? עברים 14: 2; קורינתיים א' 20-27: 15; התגלות 12: 12, 10: 20

בדיוק כשם שהפסיד השטן במערכה, במלחמה בשמיים כך גם הפסיד במלחמה כאן עלי אדמות. ולמרות כל זאת ממשיך השטן בשנאתו וברצונו לנקום, "מְשׁוּטֵט פְּאָרְיָה שׁוֹאֵג וּמְחַפֵּשׁ לוֹ לְטָרֵף מִיִּשְׂהוּ" (פטרס א' 8: 5). אף על פי שניצחנו של המשיח היה מושלם, הקרב עדיין בעיצומו וביטחוננו היחיד הוא בהנחת עצמנו, גוף ונפש לצידו של המנצח. אנו עושים זאת בהחלטות שאנו עושים, בבחירה שלנו יום אחר יום. האם אנו מקבלים החלטות שממקמות אותנו לצידו של המנצח, מקום בו מובטח לנו הניצחון גם כן, או לצידו של המובס, מקום בו ההפסד מוחלט? בתשובה לשאלה הזו תלויים חיי העולמים.

חומר נוסף למחשבה: מי בינינו אינו מודע למציאות העימות הגדול? אנו מודעים למלחמה הזו משום שאנו חווים אותה בתוכנו מדי יום. אנו חיים בעולם הטעון תיקון, עולם המקולל בחרדה, חששות וכאב. עולם שבו הנחש אינו מוגבל לעץ אחד בגן אלא שהגן מלא ב'נחשים'. עולם שבו לחשי הפיתוי באים בצורות שונות ושלוכד ברשתו את שאינם מקפידים באמונה ובתפילה. אין פלא אם כן שישוע הזהיר: **"הֵיו עֲרִים וְהִתְפַּלְלוּ כְּדֵי שֶׁלֹא תָבוֹאוּ לְיַדֵי נְסִיוֹן"** (מתי 41: 26). ומכל הפחים הטמונים לנו ייתכן שהמסוכן ביותר עבור המאמין המשיחי הוא האמונה בשקר שאומר: 'כשכנעת לפיתוי הרחקת לכת מדי ואין אלוהי חסד שיקבל אותך חזרה לזרועותיו'. האם יש בינינו מישהו שלא 'שמעו' את הקול הזה לוחש שקרים מסוג זה לאוזנינו? במובן מסויים ישנה אמת בכך שהרי גם אם הוכנעת אך פעם אחת לחטא אמנם הרחקת לכת מדי. אולם בדיוק לשם כך בא ישוע, ניצח עבורנו במקום שבו הפסדנו ומציע לנו את זכות ניצחוננו. זה נושא הבשורה, שישוע עושה עבורנו בעימות הגדול את שלעולם לא נוכל לעשות בעצמנו. באותה עת עלינו לבחור כל יום כל שעה, רגע אחר רגע לבסס עצמנו לצידו, ונוכל לעשות זאת בציותנו לדבריו ובתביעת הבטחותיו לניצחון שנחל, תוך שאנו נשענים על זכויותיו, עירבוננו לגאולה.

שאלות לדיון:

- מהם חלק ממציאיות פיזיות אחרות הקיימות סביבנו ושעדיין אינן חדירות מוחשית לתודעה? כיצד יכולה מציאות זו לפתוח את ראשינו לאפשרות הקיומית של כוחות ושררה שאינם ניתנים להבחנה בעזרת חושינו? כיצד יכולה הבנת מציאויות אלו לעזור לנו להבין את העימות הגדול?
- רבים מהמשיחיים בעולם אינם מאמינים או מבינים את המציאות וההשקפה של העימות הגדול. אילו סיבות ייתכנו לקושי שלהם לראות זאת? אילו וויכוחים יוטחו בפניכם כנגד קונספט זה, וכיצד תוכלו לענות? אם יכולתם לתת לאדם שהוא שיעור בנושא העימות הגדול, באיזה פסוקים הייתם משתמשים?
- כיצד תתייחסו לשאלה מדוע אנו עדיין כאן אלפי שנים לאחר ניצחוננו של ישוע בקרבן המשיח? אחרי מותו, קימתו לתחייה ועלייתו השמימיה, מדוע לא חזר ישוע לחסל את השטן אחת ולתמיד?